

mătase albastră

GEORGIA IEMNI

LETRAS

Scris. Publică.

CUPRINS

TUMBE	3
MĂTASE ALBASTRĂ	5
ODAIE CU NALBE	7
ANI.....	9
CONFIDENȚE.....	11
PE TERASĂ	12
ODAIA VIȘINIE	13
DUPĂ DRAGOSTE	16
ȘI TOTUȘI.....	17
CRUCE PE TRECUT	18
CONȘTIINȚĂ.....	20
DOAMNA ÎN GRI.....	21
ÎN ALBUM	22
LĂMÂIȚA	27
LUCIDITATE-MI CERİ?.....	29
ADOLESCENTINE.....	30
SUBCONȘTIENT.....	31

OCHI DE TIGRU	32
JOCURI, JARURI	34
DE PE DEAL	35
ÎNTRE.....	36
DORINȚĂ	37
FOȘTILOR	38
PRIETEN	40
TOAMNĂ.....	41
MAI TÂRZIU	42
VIS	44
EA	45
SĂRUT	46
REVELION	47
NAUFRAGIU	48
LUNĂ PLINĂ	49
AL MEU	50
RĂDĂCINI	51
SFÂRȘIT DE VACANȚĂ	52
RĂZVRĂTIȚI	54
ȘI A VENIT DECEMBRIE	55
CUNOAȘTERE	57
REVOLUȚIE	60

LISTA DE MINUNI	61
DIAGNOSTIC	63
LUMINĂ NEAGRĂ	64
DOR	65
POURQUOIS?	67
ULTIMUL DAR	68
HOREZU CU BEBELUȘ	69
DAR PENTRU NOI?	70
NUANȚE.....	71
POESIS	72
DESPĂRȚIRE	73
TIMP	74
DEPRESIE	75
DOAMNA DURERE.....	76
REÎNTÂLNIRE	77
TABLOU DE FAMILIE	78
MON PARIS	80
NENUMIT	81
URBAN.....	83
ZEUS.....	84
SENSUL.....	85
GHICITOAREA UITĂRII	86

GUSTURI.....	87
NUMELE TĂU	88
OCHI PRIVIRE	89
ALCHIMISTUL	90
BLACK HOLE IN MY SOUL	91
URBAN IARNA, SEARA.....	92
PLOAIE ÎNGHEȚATĂ	93
PETALELE MARGARETEI	94
MĂTASE, CATIFEA	95
CUPRINS	97

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LEMNI, GEORGIA

Mătase albastră / Georgia Lemni. - Snagov : Letras, 2019

ISBN 9786068935751

821.135.1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2019, Georgia Lemni. Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Credite imagini copertă: 123rf.com

Design copertă: Letras

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

TUMBE

MĂTASE ALBASTRĂ

Era seară...

O seară de mătase, tulbure

O seară albastră, cețoasă fluiditate.

Iar eu pășeam, lunecam prin această materie

În cadența gândurilor mele,

Doar tocurile pocnind pe caldarâm

Cucereau, pas cu pas, orașul agresiv.

Singură, singură eram în această seară

Dar mi-era bine, atât de bine fără el, fără ceilalți!

Zâmbeam și eu uimit în mine... atât de bine!

Abia răsărită din Adolescență,

Înfloream spre-nlăuntru Sinelui meu

O floare transparentă, absorbind culoarea serii

Fluidă, albastră... Sinceritate eram

Și tot ce simțeam al meu

Perversitate, gingășie sau frământare

O, tot ce era al Meu

Nerv, neputință, greșita dragoste

Mi-am iertat în seara aceea

M-am îndrăgit cu toate defectele mele

Răsfrântă înlăuntru, îngenuncheasem

La altarul sufletului meu

Iar de pe cruce-ndurerată priveam

În jos către mine...tot Eu.

Făr-a mă cunoaște încă bine

Îmi dăruiam... taina încrederii în mine

Îndrăzneam să zbor simplu, fără iluzii

Neînfometată de fericire

Începeam să mă caut și să mă regăsesc

Dincolo de iubire.

O, ce mai seară! Mătase albastră, fluidă

Prin care, floare și cruce, și zbor,

Mă avântasem spre infinitul ființei

Mi-eram propria religie. În sfârșit, Eu!

ODAIE CU NALBE

Un birou cu cărți, tratate

Și-un ghiveci cu trandafiri.

Pe jos versuri aruncate

Mâzgălite-n repezeală

Despre fostele iubiri

Dulci copilării ratate.

Un divan moale și scund,

Pe noptieră guri-de-leu

Într-un mic cristal rotund

Frunze verzi, petale-n sânge

Și-ntre toate aceste eu,

Leneșă, în scris m-afund.

Pe perete, lângă pat

Un tablou în ramă albă

Dulce-n rozuri pastelat

Iarăși flori ce îmi plac mie

Lujere cuminți de nalbă

Și cețoase pe-nserat.

Camera de tinerețe,

Calendar de amintiri

Râset, învățat, tristețe

Stări de-adolescență-n floare

Cu atâtea rătăcirii

Și-n tăcerea ei, franchețe.

Să spun drept, îmi place-n ea

Chiar de e o nebunie

Sub pat zace-o caramea,

Cărți, caiete și nimicuri.

Mie-mi pare armonie

Și iubesc... odaia mea!

ANI

Știi ce e mai dureros

când noaptea vine?

C-am prea multe amintiri

Prea mulți ani, cu tine.

Sute, mii de amintiri

Presărate-n vise

Începute peste tot

Zeci de manuscrise.

Lumea toată nu conta

Mică și departe

Nu știam despre-amintiri

C-au și ele moarte.

Dar acum, că au murit,

Ce să fac cu ele?

S-a sfârșit un Univers

Și-au căzut la stele!

Mi-au căzut în suflet, arse,

Stelele de scrum

Să le-ngrop, dar nu știu unde...

Să le las în drum?

Și, așa, le iau cu mine
Doamne, cât de greu,
Să te port o viață-ntreagă
Și să știu mereu

C-am iubit ca o nebună
Ce, uitând de sine,
A pierdut atâția ani
Mult prea mulți, cu tine!

CONFIDENȚE

Dar ce sunt eu? m-am întrebat
Când tu îmi povesteai de tine
Și de iubita ta cea nouă
Frumoasa care te-a trădat.

Te ascultam puțin mirată
De mine, tine, de-amândoi.
Nu îți mai aminteai c-odată
În lume existam doar noi.

Stăteam alături pe-o terasă
Sorbind alene din cafea
Și te-am privit zâmbind „ei, lasă,
așa sunt fetele, ca ea!”.

Dar tu, cu gesturi vagi, distrase,
Voalații ochi, de catifea,
Cu o privire ca de frate
„Nu, nimeni nu mai e ca ea!”.

O, dac-ai ști cât mă durea!

Să fi putut să-ți scot din minte
Iubita ce te chinuia,
Dar n-aveam cum. Doream amarnic
Să fiu și eu așa. Ca ea.

PE TERASĂ

Fără gânduri sau cuvinte,
Doar dorință fără minte!
Potopindu-ne ființa
Învingându-ne credința
Arzător blestem, Dorința!

ODAIA VIȘINIE

S-a petrecut într-o odaie vișinie
Pe-ntunecate, într-o seară.
Erau atâtea stele afară,
La ceas de vară mai târzie.

Îmi amintesc prea bine seara-ceea
Atât de caldă, neobișnuită,
Atât de-a noastră și de potrivită
Pentru-a trezi în mine, lin, femeia.

Erai tu primul ce mă sărutai
Și-uiimit, n-ai vrut să crezi de la-nceput
Că n-am gustat vreodată un sărut
De mă feream, nu-nțelegeai.

Râsesem mult și tu ți-ai mai aprins
În întuneric ultima țigară
Dar ai strivit-o-n scrumieră... și ce tare
Îmi bătea inima când m-ai cuprins.

Și ți-am șoptit confuz să nu fii rău
Pe când cu brațul m-ai încercuit
Ai murmurat ceva, dar n-ai zâmbit
Și fața mi-am ascuns la pieptul tău.